

Thái Bình

Chủ nhật

SỐ 512
Chủ nhật
Ngày 22 - 10 - 2017

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

KIẾN XƯƠNG

Khai mạc Đại hội thể dục thể thao lần thứ VIII

Diễu hành trong lễ khai mạc Đại hội.

Ảnh: THÀNH TÂM

Sáng ngày 21/10, huyện Kiến Xương tổ chức khai mạc Đại hội thể dục thể thao (TDTT) lần thứ VIII, năm 2017. Các đồng chí: Đàm Văn Vượng, Ủy viên Ban Thường vụ Tỉnh ủy, Phó Chủ tịch thường trực HĐND tỉnh; Hà Công Toàn, Ủy viên Ban Thường vụ, Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Tỉnh ủy; Nguyễn Thị Linh, Tỉnh ủy viên, Phó Chủ tịch UBND tỉnh; Phạm Văn Tuấn, Tỉnh ủy viên, Phó Trưởng đoàn chuyên trách Đoàn đại biểu Quốc hội tỉnh; lãnh đạo các sở, ban, ngành của tỉnh tới dự.

Những năm qua, phong trào TDTT của huyện Kiến Xương được duy trì và phát triển rộng khắp. Toàn huyện có gần 30% dân số và 22% số hộ thường xuyên tham gia các hình thức và các môn TDTT. Công tác xã hội hóa TDTT được đẩy mạnh, đã huy động nhiều nguồn lực

đầu tư cơ sở vật chất, hạ tầng; nhiều câu lạc bộ TDTT hình thành và hoạt động tích cực; các trường học duy trì nền nếp công tác giáo dục thể chất, hoạt động sôi nổi. Hàng năm, từ huyện đến cơ sở tổ chức hơn 200 giải thi đấu thể thao, thu hút đông đảo vận động viên và các tầng lớp nhân dân tham gia rèn luyện sức khỏe theo gương Bác Hồ, qua đó phát hiện, bồi dưỡng những vận động viên giỏi tham gia các giải của tỉnh và quốc gia.

Với sự chuẩn bị chu đáo về mọi mặt, Đại hội TDTT huyện Kiến Xương đã cổ vũ, động viên cán bộ, đảng viên, các tầng lớp nhân dân trong huyện hăng hái tham gia rèn luyện thể dục thể thao, nâng cao sức khỏe góp phần thực hiện thắng lợi nhiệm vụ chính trị của huyện.

KHẮC DUẨN

HỘI NGHỊ TRỰC TUYẾN TOÀN QUỐC

Sơ kết công tác bảo đảm trật tự an toàn giao thông 9 tháng đầu năm 2017

Sáng ngày 21/10, tại Hà Nội, Ủy ban An toàn giao thông (ATGT) quốc gia tổ chức hội nghị trực tuyến toàn quốc đánh giá kết quả công tác bảo đảm trật tự ATGT 9 tháng đầu năm, triển khai nhiệm vụ trọng tâm quý IV/2017. Đồng chí Trương Hòa Bình, Ủy viên Bộ Chính trị, Phó Thủ tướng thường trực Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban ATGT quốc gia chủ trì hội nghị. Tại điểm cầu Thái Bình, đồng chí Nguyễn Hoàng Giang, Tỉnh ủy viên, Phó Chủ tịch UBND tỉnh tới dự.

Theo báo cáo của Ủy ban ATGT quốc gia, 9 tháng đầu năm 2017, toàn quốc xảy ra 14.346 vụ tai nạn giao thông, làm chết 6.113 người, bị thương 11.785 người. So với cùng kỳ năm 2016, tai nạn giao thông giảm cả về số vụ, số người chết và số người bị thương. Dưới sự quan tâm, chỉ đạo quyết liệt của Chính phủ, các ngành, các cấp, tình hình trật tự ATGT 9 tháng đầu năm 2017 trên địa bàn cả nước tiếp tục có nhiều chuyển biến tích cực, giao thông trong các đô thị lớn và trên các quốc lộ trọng điểm tiếp tục được duy trì ổn định, tai nạn giao thông được kiểm chế, giảm cả số vụ, số người chết và số người bị thương.

Phát biểu tại hội nghị, đồng chí Trương Hòa Bình, Ủy viên Bộ Chính trị, Phó Thủ tướng thường trực Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban ATGT quốc gia cho rằng đạt được những kết quả trên là do sự chỉ đạo quyết liệt của Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban ATGT quốc gia về công tác bảo đảm trật tự ATGT; việc tiếp thu nghiêm túc, kịp thời ý kiến đóng góp của các đại biểu Quốc hội, của người dân trong việc xây dựng và thi hành các chính sách, pháp luật về bảo đảm trật tự ATGT; công tác tuần tra, kiểm soát, xử lý vi phạm tiếp tục được tăng cường; việc đầu tư cho phát triển,

(Xem tiếp trang 8)

PHẠM HƯNG

TIẾN THÀNH

Đưa bèoe tây, bẹ chuối... tới trời Âu

Trang 3

Xóm trại đã có "MÙI HÀ NỘI"

Trang 4

Má hồng nơi chiến tuyến

Trang 6

Đình Phương Cáp “kêu cứu”

■ QUỲNH LƯU

Di tích lịch sử, văn hóa quốc gia đình Phương Cáp, xã Hiệp Hòa (Vũ Thư) không chỉ là công trình có kiến trúc cổ, độc đáo mà còn là địa chỉ đỏ giáo dục truyền thống cách mạng của tỉnh. Ngược lại với ý nghĩa và giá trị văn hóa, lịch sử, đình Phương Cáp hiện nay đang bị “bỏ quên”, xuống cấp nghiêm trọng, có nguy cơ đổ sập.

Di tích “kêu cứu”

Đình Phương Cáp được khởi công xây dựng năm 1886, hoàn thành năm 1888. Thời phong kiến, đình là nơi thờ thành hoàng làng và nơi hội họp, bàn việc làng việc xã. Trong hai cuộc kháng chiến chống Pháp, chống Mỹ, đình là căn cứ cách mạng, nuôi giấu cán bộ, nơi tập kết, tổ chức lễ truy điệu cho nhiều anh hùng liệt sĩ địa phương. Đặc biệt, ngày 1/1/1967, tại đình Phương Cáp đã diễn ra cuộc nói chuyện của Bác Hồ với cán bộ, nhân dân trong lần cuối cùng Người về thăm Thái Bình. Năm 1993, đình Phương Cáp được cấp bằng di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia, hiện là nơi tôn thờ, tưởng niệm Chủ tịch Hồ Chí Minh và các anh hùng liệt sĩ xã Hiệp Hòa.

Đình Phương Cáp có kiến trúc độc đáo gồm đình ngoài 7 gian, đình trong 5 gian, toàn bộ hàng cột sử dụng gỗ lim, mái đình cong, các đao đầu chèo góc, xà, câu đầu được chạm trổ mặt nguyệt, long ly quy phượng với đường nét hoa văn tinh xảo. Sau 130 năm xây dựng, đến nay, công trình cơ bản vẫn giữ nguyên kiến trúc gốc, hầu như chưa bị thay đổi, được đánh giá là một trong những ngôi đình cổ hiếm hoi của tỉnh. Tuy nhiên, trải qua thời gian cùng với việc ít được đầu tư, trùng tu kịp thời, đến nay đình Phương Cáp đã xuống cấp nghiêm trọng. Từ cổng vào, hai cánh cổng sắt có bánh xe đẩy đã hoen gỉ, gãy đổ, không thể kéo ra, kéo vào, người dân lấy tấm gỗ chắn tạm. Tại khu vực đình ngoài, các cột, hoành, rui của mái đình đều đã mục nát, mối xông gắn đứt gãy, phần mái ngói hai bên cánh tả và cánh hữu của đình đã sứt, gãy nhiều chỗ, cửa gỗ ra vào ẹp xiêu vẹo, phải dùng bao cát chắn chống đổ. Phần đình trong, nơi thờ Bác Hồ và 206 liệt sĩ địa phương cũng bị sập lún.

Ông Phạm Văn Thái, người trông coi đình Phương Cáp cho biết: Do phần mái hỏng nên hiện nay mỗi lần trời mưa đình đều bị thấm, dột, làm ảnh hưởng đến phần gỗ của công trình. Khi phát hiện thêm các phần xuống cấp mới như mục rỗng gỗ, nứt tường, tôi đều báo cáo địa phương. Tôi rất lo lắng, tự lấy xi măng để vá vết nứt tạm thời. Mỗi lần nhân dân, du

Các hạng mục ở đình Phương Cáp đều đã xuống cấp nghiêm trọng.

Nên lún làm một góc đình nứt toác, có thể rơi ra khi có tác động rất nhỏ.

Cánh cửa hữu của đình đã hỏng nhiều năm nay, được chèn tạm bằng bao cát.

khách vào thăm, thắp hương tưởng niệm Bác Hồ và các anh hùng liệt sĩ tại đình tôi thấy nguy cơ không bảo đảm an toàn, đặc biệt trong mùa mưa, bão. Tôi lo đình có thể đổ sập.

Chặt vật kinh phí trùng tu, tôn tạo

Đình Phương Cáp được trùng tu năm 1993 và năm 1999, năm 2015 được đầu tư sửa phần mái của gian hành lang, còn lại hầu như chưa được sửa chữa, nâng cấp. Ông Đỗ Ngọc Trung, Phó Trưởng phòng Văn hóa Thông tin huyện Vũ Thư cho biết: Do lượng di tích lịch sử, văn hóa xuống cấp ngày càng nhiều, đòi hỏi

nguồn vốn lớn nên ngân sách nhà nước đầu tư cho việc trùng tu, nâng cấp, tu bổ các di tích trên địa bàn huyện, trong đó có di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia đình Phương Cáp rất hạn chế. Điển hình như năm 2012, tỉnh, huyện đã có dự án trùng tu, tôn tạo đình Phương Cáp với tổng kinh phí dự kiến 12 tỷ đồng nhưng không huy động được kinh phí nên đã tạm dừng; năm 2017, mặc dù quan tâm nhưng huyện cũng chỉ có thể hỗ trợ được 45 triệu đồng để chống xuống cấp một số hạng mục nhỏ. Ngoài việc trông chờ vào ngân sách nhà nước, địa phương cần tăng cường huy động nguồn lực xã hội hóa và

Ông Bùi Đình Mậu, Trưởng câu lạc bộ văn hóa đình Phương Cáp

Đối với mỗi người dân Hiệp Hòa, đình Phương Cáp không chỉ là ngôi đình có kiến trúc độc đáo, nơi thờ tự linh thiêng mà còn là niềm tự hào của người dân ở vùng quê giàu

truyền thống cách mạng gắn với những hình ảnh thân thương về Bác Hồ kính yêu. Tôi nghĩ, kinh phí lớn nhưng quan trọng hơn là trách nhiệm của các cấp, các ngành trong việc gìn giữ, bảo vệ, phát huy giá trị của di tích này. Nếu chúng ta còn chậm trễ, đình sẽ tiếp tục xuống cấp theo thời gian, việc trùng tu tốn kém hơn, thậm chí nhiều hạng mục sẽ không thể khôi phục.

Bà Nguyễn Thị Lý, thôn Đức Hiệp, xã Hiệp Hòa, huyện Vũ Thư

Chúng tôi thấy di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia đình Phương Cáp có ý nghĩa chính trị đặc biệt quan trọng của huyện Vũ Thư nói riêng, tỉnh Thái

Bình nói chung nhưng lại bị “bỏ quên” dẫn đến xuống cấp nghiêm trọng. Chúng tôi rất mong các cấp, các ngành sớm quan tâm đầu tư kinh phí trùng tu, nâng cấp đình.

tranh thủ tối đa các nguồn lực khác để nâng cấp công trình. Vai trò của cấp ủy, chính quyền địa phương trong công tác bảo tồn, tôn tạo di tích lịch sử, văn hóa phải được nâng cao hơn nữa.

Ông Đỗ Lương Thiện, Chủ tịch UBND xã Hiệp Hòa cho biết: Việc huy động nguồn lực xã hội hóa để trùng tu, nâng cấp, sửa chữa đình Phương Cáp khó thực hiện bởi thu nhập của nhân dân địa phương hạn chế; con em quê hương thành đạt thì chủ yếu ủng hộ kinh phí xây dựng chùa hoặc làm đường giao thông nông thôn, còn khi nhắc đến di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia là nhiều người e ngại vấn đề phức tạp liên quan đến quản lý nhà nước nên không muốn đầu tư kinh phí nâng cấp, sửa chữa.

Gần 30 năm gắn bó với công việc trông coi di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia đình Phương Cáp, ông Phạm Văn Thái cho biết thêm, ông có điều kiện gặp gỡ, trao đổi với nhiều người dân, du khách, trong đó có cả con em quê hương thành đạt, rất nhiều người có điều kiện về kinh tế, có tâm, có mong muốn góp phần gìn giữ, tôn tạo di tích thiêng liêng của quê hương nhưng còn e ngại vì việc nâng cấp, sửa chữa di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia không đơn giản như xây dựng một công trình thông thường mà đòi hỏi rất nhiều quy định, hơn nữa chưa có đại diện cấp ủy, chính quyền đứng ra vận động nên chưa ai dám lên tiếng ủng hộ.

Ngân sách nhà nước eo hẹp, không có nguồn lực xã hội hóa, không có kinh phí để trùng tu, tôn tạo, vì vậy, di tích lịch sử, văn hóa cấp quốc gia đình Phương Cáp ngày càng xuống cấp nghiêm trọng. Cần có sự vào cuộc kịp thời của các cấp, các ngành, địa phương và người dân để bảo vệ, nâng cấp đình Phương Cáp bởi nếu chậm trễ thì rất khó để “cứu” một ngôi đình quý, một địa chỉ đỏ giáo dục truyền thống cách mạng cho thế hệ trẻ hôm nay và mai sau.

TIẾN THÀNH

**Đưa bèc tây,
bẹ chuối...
tới trời Âu**

■ THU THỦY

Xuất phát điểm là doanh nghiệp có vốn đầu tư nhỏ không đáp ứng đủ cho nhu cầu vốn lưu động, phải cạnh tranh với các doanh nghiệp lớn có bề dày kinh nghiệm nhưng với nỗ lực không ngừng, bà Nguyễn Thị Vinh, Chủ tịch Hội đồng quản trị, Giám đốc Công ty TNHH Sản xuất - Xuất nhập khẩu hàng thủ công mỹ nghệ Tiến Thành cùng tập thể cán bộ, công nhân viên đã từng bước chinh phục thị trường, tạo niềm tin đối với khách hàng và có được chỗ đứng vững chắc trên thị trường quốc tế.

Bà Nguyễn Thị Vinh cho biết: Sau khi được UBND tỉnh giao gần 7.000m² đất tại khu công nghiệp Nguyễn Đức Cảnh, Tiến Thành đã nhanh chóng bắt tay vào xây dựng cơ sở hạ tầng và đưa vào sử dụng từ năm 2006 với ngành nghề chính là tổ chức sản xuất, xuất khẩu trực tiếp các mặt hàng thủ công mỹ nghệ. Các sản phẩm của Công ty chủ yếu được làm từ các nguyên liệu tự nhiên, có sẵn như tre, cói, mây, bèc tây, bẹ chuối, đay, bẹ ngô và các nguyên liệu khác như len, sợi tổng hợp, sợi giấy, sợi nhựa... Các công đoạn đều được làm hoàn toàn bằng tay với các công cụ thô sơ

và bằng chính sức lao động, sức sáng tạo nghệ thuật của con người nhưng lại được đánh giá cao nhờ mẫu mã đa dạng, phong phú với nhiều nét độc đáo, được bạn hàng quốc tế ưa chuộng. Trong quá trình phát triển, Tiến Thành đã liên kết với trên 40 cơ sở sản xuất hàng thủ công mỹ nghệ ở tỉnh ngoài, đặc biệt là các cơ sở sản xuất tại các huyện trong tỉnh, góp phần giải quyết việc làm cho hơn 5.000 lao động. Sản phẩm của Tiến Thành hiện đã có mặt ở thị trường các nước Nhật Bản, Hàn Quốc, Mỹ, Đức, Anh, Pháp, Tây Ban Nha, Na Uy, Thụy Điển, Áo, Bỉ, Hà Lan, Italy, Đan Mạch, Thụy Sĩ.

Đấu ấn thành công hơn cả là trong khi trên cả nước có hàng nghìn doanh nghiệp làm hàng thủ công mỹ nghệ, trong đó rất nhiều đơn vị bị phá sản, giải thể nhưng Tiến Thành lại ngày càng lớn mạnh và trụ vững trên thị trường thế giới. Chia sẻ thêm về điều này, bà Nguyễn Thị Vinh cho hay: Để xuất khẩu trực tiếp được mặt hàng thủ công mỹ nghệ ra thị trường thế giới, Công ty luôn phải tìm cho mình một hướng đi thích hợp, lấy ngắn nuôi dài bằng việc vừa duy trì sản xuất hàng gia công cho các đối tác khác vừa phải tích

cực tham gia các hội chợ ở Đức, Hồng Kông, Nhật Bản để tìm hiểu khai thác thị trường. Ngoài ra, muốn các mặt hàng tồn tại lâu dài ở các thị trường khó tính như Nhật Bản, Mỹ, EU thì yếu tố chất lượng, giá cả phải được coi trọng hàng đầu. Chính vì vậy, Tiến Thành đã có chiến lược đầu tư lâu dài bằng uy tín, chất lượng, giá cả để tăng tính cạnh tranh và chiếm lĩnh được thị trường.

Khẳng định thêm về chiến lược phát triển của doanh nghiệp, ông Nguyễn Xuân Thủy, Phó Giám đốc Công ty cho biết: Nhờ có sự dẫn dắt, năng động, sáng tạo trong quản lý, điều hành của Chủ tịch Hội đồng quản trị, Giám đốc Công ty Nguyễn Thị Vinh nên doanh thu của Công ty không ngừng tăng: năm 2013 đạt gần 80 tỷ đồng, năm 2015 đạt gần 83 tỷ đồng, năm 2017 phấn đấu đạt 85 tỷ đồng. Để có sự phát triển vững mạnh, ngoài việc tổ chức sắp xếp hợp lý bộ máy hành chính, có phương án sản xuất, kinh doanh, đổi mới, đa dạng mẫu mã, chất lượng sản phẩm, Giám đốc Nguyễn Thị Vinh đặc biệt coi trọng việc duy trì tham gia các hội chợ lớn ở nước ngoài để thu hút những khách hàng mới

và quảng bá các sản phẩm. Bình quân mỗi năm Tiến Thành tham gia từ 2 - 3 hội chợ quốc tế với chi phí hàng tỷ đồng. Chính vì thế Tiến Thành đã sánh ngang được với mặt hàng vốn là thế mạnh của Trung Quốc, Thái Lan trên thị trường thế giới. Bên cạnh đó, Ban Giám đốc Công ty đã đề ra chính sách phát triển tập trung vào các mặt hàng thế mạnh của Công ty, ưu tiên cắt giảm chi phí tạo ra những sản phẩm có giá cả hợp lý để duy trì những khách hàng truyền thống.

Ngoài hoạt động sản xuất, kinh doanh, hàng năm Tiến Thành đều trích từ 250 - 350 triệu đồng cho các hoạt động xã hội, từ thiện ở trong và ngoài tỉnh. Chính vì thế, nhiều năm qua, Chủ tịch Hội đồng quản trị, Giám đốc Công ty Nguyễn Thị Vinh đã được nhận nhiều bằng khen, giấy khen của Thủ tướng Chính phủ, Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam, UBND tỉnh, Hội Liên hiệp Phụ nữ tỉnh, danh hiệu nữ doanh nhân Việt Nam tiêu biểu cúp Bông hồng vàng, danh hiệu doanh nhân tiêu biểu khu vực duyên hải phía Bắc, nhiều lần được vinh danh là doanh nhân tiêu biểu khối doanh nghiệp địa phương.

100% hàng thủ công mỹ nghệ của Công ty Tiến Thành đều xuất khẩu.

Công ty giải quyết việc làm cho hơn 5.000 lao động.

Gia đình ông Đặng Tuấn Cường (Tam Đông, Vũ Lăng) giờ đã có nước máy để sinh hoạt.

Xả bể lắng của Công ty TNHH Xây dựng và thương mại Hiền Hòa.

Xóm trại đã có “MÙI HÀ NỘI”

■ ĐỖ HÀ
Đài TTTH Tiên Hải

Cách trung tâm thị trấn Tiên Hải (Tiên Hải) chỉ chừng 1km theo đường chim bay, nhưng mãi đến tháng 2/2016, người dân thôn Tam Đông, xã Vũ Lăng, xưa còn gọi là xóm trại chuối, mới biết đến nước máy...

“Làng mình bây giờ đã có ‘mùi Hà Nội’ - Ông Đặng Văn Đông, 53 tuổi, thôn Tam Đông thường nhắc lại câu nói ấy của con cháu, hàng xóm đi làm ăn ở các thành phố mỗi lần về thăm quê. Cái ‘mùi Hà Nội’ ấy chính là nước máy mà xóm mới lắp đặt. Cũng thật ngạc nhiên bởi khi xung quanh đã có nước máy từ lâu thì chỉ mỗi xóm trại chuối là không có. Nhưng cũng không khó lý giải khi xóm trại nằm lọt thỏm giữa cánh đồng. Xung quanh toàn sông nước, ruộng đồng, người dân trước đây trồng nhiều chuối nên thường gọi là xóm trại chuối. Cách trung tâm xã có lẽ đến một, hai cây số nên chuyện nước sạch về làng hầu như ít người nghĩ tới. Người dân tận dụng nguồn nước mặt như ao, sông, nước mưa, nguồn nước ngầm làm nước sinh hoạt. Xưa thì đồng ruộng sâu, ao tù nước đọng, nay thì một năm mấy vụ trừ sâu, thêm vào đó, các nhà máy, xí nghiệp, trang trại chăn nuôi mọc lên như nấm. Chỉ nghĩ thôi ông Đông cũng thở dài, lo âu cho sức khỏe con cháu mai sau. Nhưng kéo nước máy về là điều rất khó bởi gần sông cách ruộng. “Thế nên khi anh chị Hiền Hòa có ý tưởng đầu tư xây dựng nhà máy nước sạch quy mô nhỏ ngay tại thôn tôi đã nhiệt tình ủng hộ. Mình không có tiền để góp thì thêm một tiếng nói giải thích, vận động bà con cùng lắp nước máy, bảo đảm công suất vận hành” - ông Đông bộc bạch.

Vốn là người hiểu biết, ông Đông lý giải cái “mùi Hà Nội” từ

nước máy cho bà con trong làng rằng đó là mùi clo - một hóa chất có tác dụng diệt khuẩn được sử dụng trong xử lý nước với nồng độ Bộ Y tế cho phép là từ 0,3 - 0,5mg/lít. Nước máy phải trong, nhẹ mùi clo mới là đúng chuẩn. Vì bà con thấy có mùi xông xông như mùi thuốc tẩy thì khá e dè. Ông cho rằng, thậm chí thấy mùi đó phải mừng, yên tâm vì nước đã được khử khuẩn. Bà con xả ra một lúc là mùi bay hơi hết. Chứ doanh nghiệp họ đại gì mà bơm clo quá liều, vừa gây ngộ độc nguy hiểm cho khách hàng vừa tốn kém thêm chi phí. Nếu có sợ thì chỉ sợ ít clo quá không đủ khả năng diệt khuẩn.

Anh Ngô Đức Hòa, chủ doanh nghiệp Hiền Hòa cho biết, lúc đầu bà con chưa quen với nước máy có ý kiến về mùi clo, thực tế nhiều đơn vị trên địa bàn cũng giảm lượng clo để bớt mùi nhưng để bảo đảm chất lượng nước cũng như các tiêu chuẩn theo quy định anh vẫn duy trì mức clo như ban đầu. Thêm vào đó, nước máy do doanh nghiệp sản xuất có công nghệ từ châu Âu, chế độ châm clo tự động, bảo đảm độ ổn định clo tồn dư trong nước. Theo kết quả kiểm tra chất lượng của Trung tâm Y tế dự phòng tỉnh, các mẫu nước do doanh nghiệp Hiền Hòa sản xuất đều có tồn dư clo từ 0,3 - 0,5mg/lít, đúng tiêu chuẩn của Bộ Y tế. Nhà máy của anh Hòa có một lợi thế mà ít đơn vị có được đó là anh tận dụng khoanh ao trước cửa làm bể sơ lắng. Khi nước lên bể lắng đã khá trong, độ đục thấp. Sau giàn phơi và bể lắng chuyển sang bể lọc thô đã

sạch khoảng 90%. 10% còn lại xử lý trong bể lọc tinh với các máy châm clo tự động.

Chia sẻ về ý tưởng làm nước máy, anh Hòa cho biết bà con mong chờ nước sạch lắm, nhưng đợi đến bao giờ. Thêm vào đó, mình cũng đang loay hoay tìm hướng phát triển kinh tế, anh em bạn bè tư vấn, lại đúng lúc tỉnh có chủ trương khuyến khích mở rộng mạng lưới cấp nước sạch nên quyết tâm làm. Nhớ lại hôm ứng cứu vụ cháy xưởng dệt OE thuộc cụm công nghiệp Tây An (Tiên Hải), anh Hòa cười mở: Tối đó đúng dịp nghỉ lễ 2/9, tôi cùng vợ con về nhà ngoại ở Nam Hà chơi. Khi được yêu cầu hỗ trợ, tôi đã điện thoại cho công nhân yêu cầu đóng các van cấp nước khác, chỉ mở van ra xưởng dệt, chỉ đạo thợ lắp đặt tăng cường thêm một đường ống, tắt máy nhỏ, mở máy công suất lớn nhất chạy suốt đêm, bơm hàng trăm mét khối nước vào sông phục vụ cứu hỏa. “Khi thiết kế đường nước cho OE, chúng tôi đã để đường cứu hỏa nhưng vì vụ cháy quá lớn, quá nhanh nên anh em phải mở gấp thêm một đường ống cấp nước cho các xe cứu hỏa. Dù công tác ứng cứu của các lực lượng tương đối khó khăn nhưng dù sao Hiền Hòa cũng đã nỗ lực trong khả năng cho phép. Chúng tôi cũng thấy an lòng vì đã góp một phần nhỏ giải quyết vụ việc” - anh Hòa bộc bạch.

Ông Nguyễn Trần Hạnh, Trưởng thôn Tam Đông cho biết, việc đưa nước sạch đến với người dân không chỉ là việc làm ăn của doanh nghiệp mà là chủ trương chung của tỉnh, của

Sau hơn một năm vận hành với vốn đầu tư ban đầu 11 tỷ đồng, công suất thiết kế 1.200m³/ngày đêm, nhà máy nước sạch của doanh nghiệp Hiền Hòa đã đầu nối gần 400 đồng hồ, chiếm khoảng 60% số hộ của 3 thôn Tam Đông (Vũ Lăng), Tiên Phong (Tây An), Trung Tiến (Tây Lương) vốn là những địa bàn khá biệt lập so với các vùng khác. Công suất thực tế mới đạt khoảng 30% công suất thiết kế. Đây cũng là hướng mở để doanh nghiệp đón đầu các đơn vị vào đầu tư tại cụm công nghiệp Tây An, khu chăn nuôi Vũ Lăng cũng như tiếp tục vươn tới những hộ dân nhỏ lẻ xa hơn.

huyện trong việc nâng cao đời sống, sức khỏe nhân dân. Khi dự án nước sạch về thôn, mặc dù ở cuối làng nhưng gia đình ông là một trong những gia đình đầu tiên đăng ký. Bên cạnh đó, ông Hạnh cũng báo cáo, thông qua chi bộ rồi tiến hành họp ban công tác mặt trận thôn, thống nhất các chủ trương, biện pháp. Các thông báo về ý nghĩa, mục đích của chương trình nước sạch được phát trên hệ thống loa của thôn. Tại cuộc họp dân cũng thông báo chi tiết chương trình nước sạch, các quy định của nhà nước, các khoản kinh phí đầu tư. Vì doanh nghiệp cũng là người làng nên bà con rất tin tưởng, ủng hộ. Chẳng gì bằng thực tế. Có nước máy,

nhà tắm, nhà vệ sinh, chậu rửa, vòi nước cứ sáng bóng, sạch sẽ. Quần áo thì trắng tinh, thơm tho. Những hộ gần hầu như đã lắp đặt hết. Chỉ những hộ xa thì đang triển khai dần dần. Thêm vào nữa, giá nước doanh nghiệp thu là 6.000 đồng/m³, phù hợp nên bà con cũng phấn khởi.

Xóm trại chuối năm nào nay đã thành làng có “mùi Hà Nội”, “mùi” của sự phát triển, “mùi” của công nghệ và văn minh. Và dù vẫn nằm lọt thỏm giữa những cánh đồng bốn mùa xanh ngắt, xóm trại nay đã thoát khỏi cảnh ao tù nước đọng, vươn mình với dòng nước sạch mát trong veo, vươn mình với những con đường mới, với tương lai là nhà máy, công trường...

Gặp người đầu tiên chỉ huy bắn rơi B52 trên đất liền

■ LÃ QUÝ HUNG
Thành phố Thái Bình

Đó là Trung tá, cựu chiến binh, nguyên Trung đoàn trưởng Trung đoàn tên lửa 263 Nguyễn Văn Tích, năm nay đã 87 tuổi - một chỉ huy tên lửa xuất sắc bắn hạ nhiều pháo đài bay B52 và máy bay không người lái của giặc Mỹ, góp phần làm rạng danh bộ đội tên lửa anh hùng. Tôi gặp ông vào những ngày kỷ niệm Cách mạng Tháng Tám và Quốc khánh 2/9/2017, cũng đúng vào dịp ông được nhận Huy hiệu 65 năm tuổi đảng.

15 tuổi tham gia cách mạng

Cách đây 72 năm, trên mảnh đất Kiến Xương, 15 tuổi, Nguyễn Văn Tích đã cùng đội quân cách mạng vào giành chính quyền phủ huyện rồi hàng hái tham gia đội nông dân cứu quốc, đội du kích xã.

Người cựu chiến binh cũng không thể nào quên, vào một buổi tối tháng 10/1950, chàng thanh niên Nguyễn Văn Tích bí mật gia nhập Đại đội Đê Thám tỉnh Thái Bình, đêm đêm cùng đơn vị phục kích bắt địch ở khu vực bến đò Nhật Tảo, huyện Hưng Nhân để bảo vệ lực lượng chuyển thóc gạo vào chiến khu và đưa vũ khí về tỉnh.

67 năm đã đi qua, người chiến cựu binh vẫn nhớ như in lời hứa bằng thơ của xạ thủ Nguyễn Văn Tích với "người bạn súng máy": "Súng máy, súng máy, súng máy/Anh với tôi đoàn kết chặt như thành/Khi ra trận tuyến ta cùng tiến/Cùng sát bên nhau lập chiến công". Ông tâm sự, ông luôn quyết tâm, vâng lời Hồ Chủ tịch, kiên trì rèn luyện để trở thành Bộ đội Cụ Hồ sáng về phẩm chất, giỏi về kỹ chiến thuật.

Và ông đã hoàn thành xuất sắc lời hứa, hơn một năm quân ngũ, 22 tuổi đời, ông vinh dự được đứng trong hàng ngũ của Đảng, đạt danh hiệu chiến sĩ thi đua cấp quân khu, được Đại tướng Võ Nguyên Giáp tặng Huân chương Chiến sĩ hạng Ba và Huân chương Chiến sĩ hạng Hai. Đặc biệt, ông còn được nhận Huy hiệu của Bác Hồ.

Nhận lệnh bắn hạ cuối cùng của Bác

Sau chiến thắng Điện Biên Phủ, ông chuyển sang lực lượng pháo binh và là Đại đội trưởng Đại đội 12, Lữ đoàn 368, được cử sang học tại Trung Quốc.

Mỹ đánh bom ác liệt miền Bắc, Lữ đoàn 368 giao cho ông phụ trách Tiểu đoàn pháo cao xạ bảo vệ Hà Nội rồi chuyển sang làm tiểu đoàn trưởng thuộc Trung đoàn tên lửa 261. Và sự kiện dấu ấn, năm 1967, ông được sang Liên Xô học về tên lửa, trở về chỉ huy Tiểu đoàn tên lửa 56 bảo vệ Thủ đô.

Chiến công đầu tiên của Tiểu đoàn 56 là ngày 2/1/1969 bắn hạ 1 máy bay không người lái 147J của Mỹ khi vào thám thính Hà Nội. Và từ ngày 2/1 đến ngày 28/8/1969, Tiểu đoàn 56 đã ấn nút là tiêu diệt địch với 4 trận đánh xuất sắc bắn rơi 4 máy bay không người lái, góp phần bảo vệ Thủ đô. Trong cuốn lịch sử Trung đoàn có những dòng ấn tượng: "Kết quả rực rỡ đó làm cho Tiểu đoàn 56 trở thành đơn vị dẫn đầu trong bảng vàng chiến công đánh máy bay địch không người lái của Trung đoàn. Những kinh nghiệm quý báu của Tiểu đoàn 56 đã được Ban Tham mưu Trung đoàn tổng hợp, biên soạn thành tài liệu và phổ biến cho các đơn vị. Trung

Các chiến sĩ Tiểu đoàn 44, Trung đoàn tên lửa 263 luyện tập.

đoàn còn phát động phong trào "Học tập, thi đua lập thành tích đánh máy bay trinh sát với Tiểu đoàn 56".

Người cựu chiến binh rất xúc động nhớ lại, dù đang trên giường bệnh, nghe tin bắn rơi máy bay trinh sát Mỹ, Hồ Chủ tịch vẫn gửi lẵng hoa động viên cán bộ, chiến sĩ. Ngày 30/8/1969, Sư đoàn phòng không 364 nhận lẵng hoa của Bác rồi chuyển xuống Tiểu đoàn 56. Cả Tiểu đoàn vui mừng khôn tả nhưng không ngờ đây cũng là lẵng hoa cuối cùng của Bác. Mấy ngày sau được tin Bác mất, cả Tiểu đoàn 56 đứng lặng trước lẵng hoa Bác tặng, nước mắt lưng tròng.

Bắn hạ nhiều pháo đài bay

Trước yêu cầu của chiến trường miền Nam, với tinh thần "hướng ra chiến trường", Trung đoàn tên lửa 263 (lúc này ông Nguyễn Văn Tích là Trung đoàn phó) được lệnh cơ động vào Nghệ An. Trung đoàn đã đánh nhiều trận, có những trận rất ác liệt, bắn rơi nhiều máy bay phản lực Mỹ, bảo vệ an toàn các mục tiêu ở Vinh và sân bay Anh Sơn.

B52 là máy bay ném bom chiến lược có thể mang đến 30 tấn bom, bay liên tục 21 giờ, bay cao đến 20km, bay xa 20.000km không cần tiếp nhiên liệu, trang bị hiện đại và được coi là "bất khả chiến bại". Mặc dù đã được học tập, huấn luyện đánh B52 từ nhiều năm trước nhưng thực tế những ngày đầu chiến đấu vẫn chưa hạ được B52. Nguyên nhân chủ yếu do nhiễu của B52 có cường độ rất lớn, rất khó phát hiện, chưa kể các lực lượng máy bay gây nhiễu bảo vệ vòng ngoài cho B52.

Nhưng với tinh thần quyết chiến, quyết thắng, rút kinh nghiệm sâu sắc, kiên trì tìm ra những bí quyết từ thực tế chiến đấu ác liệt, ông đã cùng lãnh đạo, cán bộ, chiến sĩ Trung đoàn tên lửa 263 lập công xuất sắc, hạ gục nhiều máy bay Mỹ. Cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích hào hứng nhớ lại những trận đánh thắng B52 liên tiếp của Trung đoàn tên lửa 263. Dưới mưa bom bão đạn của địch, 4 giờ ngày 12/10/1972, Trung đoàn trưởng Nguyễn Hồng Quảng trực tiếp chỉ huy Tiểu đoàn

43 phóng 2 quả đạn vào tốp B52, bắn hạ 1 chiếc; 21 giờ 44 phút ngày 22/11/1972, được Đại đội 45, Trung đoàn ra-đa 291 bảo đảm thông tin tình báo, Trung đoàn phó Nguyễn Văn Tích cùng Phó Chính ủy Cù Sĩ Điện trực tiếp chỉ huy Trung đoàn đánh B52 khi chúng oanh tạc khu vực Đô Lương, Thanh Chương (Nghệ An). Nhận lệnh, Tiểu đoàn trưởng Tiểu đoàn 44 Phan Huy Chung ra lệnh phóng 2 quả đạn vào tốp 157 có 3 chiếc B52 và đã bắn rơi 1 chiếc. Chỉ 4 phút sau, dưới sự chỉ huy của Tiểu đoàn trưởng Thôi Ba, Tiểu đoàn 43 phóng 2 quả tên lửa như xé trời hạ gục 1 pháo đài bay B52, buộc phía địch phải công nhận: "Một chiếc B52 đã bị tên lửa Bắc Việt bắn trúng và rơi xuống biên giới Lào - Thái Lan". Như đánh giá trong cuốn lịch sử Trung đoàn tên lửa 263, đây là chiếc máy bay B52 bị bắn rơi trên đất liền đầu tiên của bộ đội tên lửa, là chiến công đặc biệt xuất sắc, sự kiện lịch sử huy hoàng nhất của Trung đoàn.

Ngay sau những chiến thắng giòn giã này, Bộ Tổng tư lệnh đã gửi điện khen Quân khu 4 đánh giỏi, liên tiếp đánh thắng, tiêu diệt nhiều máy bay và tàu chiến Mỹ..., đặc biệt đã bắn rơi 2 chiếc B52.

Vuốt mái tóc trắng, cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích kể tiếp: Sau trận đánh, Trưởng ban Tác huấn tên lửa Sư đoàn 361 Hoàng Bảo đã trực tiếp điện cho Trung đoàn tên lửa 263 để nắm thêm các chi tiết như diễn biến trên màn hiện sóng, đặc điểm tín hiệu B52 trên nền nhiễu, thời cơ chuyển phương án điều khiển... Từ những thông tin quý giá này, cơ quan tham mưu tác chiến Sư đoàn đã nghiên cứu, bổ sung vào phương án đánh B52 bảo vệ Thủ đô Hà Nội, góp phần làm nên chiến thắng lừng lẫy "Điện Biên Phủ trên không".

Cũng sau thất bại cay đắng này, Mỹ huy động toàn bộ lực lượng không quân chiến thuật và máy bay B52 tiếp tục đánh phá ác liệt Quân khu 4. Trung đoàn phó Nguyễn Văn Tích cùng toàn Trung đoàn lại tiếp tục đánh B52, bảo vệ con đường huyết mạch chi viện cho miền Nam. Những chiến công lại nối tiếp, 4 giờ 34

phút ngày 4/1/1973, bằng quả đạn chính xác, Tiểu đoàn 41 đã vít cổ chiếc B52. 6 ngày sau, Tiểu đoàn 56 lại bắn rụng 1 chiếc B52 khác. Chưa dừng lại, 3 giờ 12 phút ngày 14/1, Tiểu đoàn 43 và Tiểu đoàn 56 tập trung hỏa lực tấn công tốp B52 và đã xóa sổ thêm 2 pháo đài bay. Đây cũng là 2 chiếc B52 bị bắn rơi cuối cùng trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước. Sau chiến công này, Trung đoàn phó Nguyễn Văn Tích được bổ nhiệm Trung đoàn trưởng Trung đoàn tên lửa 263.

Tham gia giải phóng miền Nam

Ngày 24/2/1975, Trung đoàn trưởng Nguyễn Văn Tích nhận lệnh đưa Trung đoàn tên lửa 263 hành quân vào Nam Lào, từ đó vào chiến trường miền Nam cùng các lực lượng sẵn sàng chiến đấu nếu không quân Mỹ can thiệp trở lại.

Trong chiến dịch Hồ Chí Minh, Trung đoàn tên lửa 263 theo hướng Bắc - Tây Bắc tiến công vào Sài Gòn. Người cựu chiến binh 87 tuổi không bao giờ quên, sáng sớm ngày 28/4 ông trình trọng phổ biến mệnh lệnh tổng công kích của Bộ Tư lệnh chiến dịch. Ngày 30/4, khi Trung đoàn vượt sông Bé thì được tin Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng. Ngày 1/5/1975, Trung đoàn đã có mặt ở tổng hành dinh của chính quyền Việt Nam cộng hòa.

Cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích tâm sự, dù không có thời cơ nổ súng nhưng lại vui vì sự có mặt của Trung đoàn tên lửa 263 - lực lượng phòng không hiện đại sẵn sàng đánh địch ở tầm cao và tầm xa tạo thêm sức mạnh cho chiến dịch Hồ Chí Minh lịch sử.

Ngày 15/5/1975, Trung đoàn trưởng Nguyễn Văn Tích vinh dự được trên xe chỉ huy dẫn đầu Trung đoàn tên lửa tham gia diễu binh chào mừng ngày miền Nam hoàn toàn giải phóng.

Người cựu chiến binh gương mẫu

Về hưu, 35 năm qua, cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích liên tục tham gia Bí thư Chi bộ, Phó Bí thư Đảng ủy và hiện là Phó Chủ tịch Hội Cựu chiến binh xã Vũ Quý.

Được biết, gia đình cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích là gia đình cách mạng. Cha ông tham gia cách mạng được tặng thưởng Huân chương Kháng chiến hạng Ba cùng nhiều bằng khen; người em trai là liệt sĩ chống Pháp; người con trai lớn nhập ngũ năm 1968, 20 tuổi được kết nạp Đảng, năm 1971 hy sinh, được tặng thưởng 3 huân chương; người con trai út hiện đang là Giám đốc Công ty TNHH Sản xuất và kinh doanh thương mại tổng hợp Thăng Liên. Mấy năm trước, tình hình biển Đông căng thẳng, cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích đã mang 30 triệu đồng từ tiền lương tiết kiệm lên Ủy ban MTTQ tỉnh để chia sẻ với các chiến sĩ hải quân. Ông cũng là một cựu chiến binh tích cực tham gia ủng hộ các phong trào như xây dựng nông thôn mới...

Vào phòng truyền thống của gia đình, nổi bật trên cao là khẩu hiệu "Không có gì quý hơn độc lập, tự do" cùng rất nhiều hình ảnh kỷ niệm trong hai cuộc kháng chiến của cựu chiến binh Nguyễn Văn Tích trong đó có hình ảnh quả đạn tên lửa vươn mình lên trời xanh - một hình ảnh biểu tượng của chủ nghĩa anh hùng cách mạng, của sức mạnh tinh thần cùng bản lĩnh, trí tuệ tuyệt vời của bộ đội tên lửa non trẻ, của quân đội nhân dân và dân tộc Việt Nam anh hùng.

Ngày 1/2/2002, Chủ tịch nước ký quyết định phong tặng danh hiệu Anh hùng Lực lượng vũ trang nhân dân cho Trung đoàn tên lửa 263; Trung đoàn trưởng Nguyễn Văn Tích vinh dự được tặng Huân chương Quân công hạng Ba, 9 Huân chương Kháng chiến hạng Nhất, Nhì, Ba... cùng nhiều phần thưởng cao quý khác.

Má hồng nơi chiến tuyến

■ QUANG VIỆN

Giữa năm 1965, đế quốc Mỹ mở rộng chiến tranh bằng cách đưa lực lượng không quân vào tham chiến bên Lào, đẩy chiến tranh đặc biệt ở Lào phát triển đến cao độ, đồng thời tiến hành chiến lược “chiến tranh cục bộ” ở miền Nam Việt Nam, leo thang phá hoại miền Bắc Việt Nam bằng cả không quân và hải quân. Đầu năm 1966, nhận chỉ thị của trung ương, tỉnh Thái Bình tuyển chọn 100 nữ thanh niên ở bốn huyện, thị xã là Đông Quan (nay là Đông Hưng), Thư Trì, Vũ Tiên (nay là Vũ Thư) và thị xã Thái Bình (nay là thành phố Thái Bình), những nữ thanh niên đầu tiên của tỉnh gia nhập quân đội, tăng cường cho Quân khu Tây Bắc và làm nhiệm vụ quốc tế trên đất nước triệu voi.

Giếng làng Thụy Bình, xã Tân Phong (Vũ Thư) - nơi hẹn thề quyết tâm ra đi cứu nước của nhiều nam nữ thanh niên.

Mùa xuân năm 1966, 100 cô gái tập trung tại sân vận động xã Minh Khai (Vũ Thư) nô nức lên đường tòng quân bảo vệ Tổ quốc. Xúng xính trong bộ quân phục màu xanh lá cây, quần hàm đỏ, mũ cối đeo sao như bao chị em khác, mũ dù “cứng” tuổi trong đoàn quân nhưng chị Quán Thị Đóa, quê xã Phúc Thành (Vũ Thư) vẫn không cảm được nước mắt khi chia tay gia đình, bạn bè và người thân. Nhìn mẹ già tóc bạc, da môi, lưng còng tiến con lên đường, chị gượng cười hứa với mẹ sẽ làm tròn bổn phận của người con đối với quê hương, đất nước, đánh tan giặc Mỹ sẽ trở về bên mẹ. Các chị được bổ sung cho Quân khu Tây Bắc làm nhiệm vụ thông tin, văn thư bảo mật, quân y và hậu cần. Một số chị được chọn sang Lào làm nhiệm vụ quốc tế.

Cựu chiến binh Quán Thị Đóa nay đã vào tuổi “xưa nay hiếm” nhưng vẫn nhớ như in kỷ niệm trốn gia đình đi khám tuyển quân sự. Thời điểm đó trai tráng trong làng, trong xã cùng trang lứa đã đi bộ đội hết, còn lại ở nhà lao động sản xuất và tham gia dân quân, tự vệ chỉ toàn chị em. Làng vắng bóng nam nhi cùng thấy buồn và chững chệnh. Không chịu thua cánh nam giới, đang thời điểm mùa màng, chị Đóa bỏ việc cấy lúa, bí mật một mình băng đồng đi bộ từ xã Phúc Thành qua hai xã Tân Hòa, Minh Lăng sang xã Minh Khai để tuyển quân. Kết quả chị đạt loại A1, trúng tuyển. Cảm tò giấy trúng tuyển trong tay chị vui sướng muốn hét lên thật to... Nhẹ nhàng mà sâu lắng, cựu chiến binh Nguyễn Thị Ngọt, quê làng Thụy Bình, xã Tân Phong, huyện Vũ Thư năm ấy tuổi chưa tròn 17, người mảnh khảnh nhưng cũng không chịu thua chị, kém em. Chị cùng mấy người bạn gái trong làng

nghe tin có đoàn quân sự về xã Minh Khai tuyển nữ quân nhân đi phục vụ chiến đấu, đêm trăng sáng chị cùng mấy người bạn ra giếng nước chùa làng múc ánh trăng soi để làm lễ hẹn thề, quyết tâm “đi lính” bằng được. Biết mình không đủ cân nên trước khi vào phòng khám sức khỏe chị Ngọt cố ăn hết một cái bánh mì 0,5kg rồi uống nước cho đầy bụng, cài thêm chùm chìa khóa to và nặng vào cặp quần để đủ cân trúng tuyển. Còn cựu chiến binh Hồ Thị Hoa, quê xã Việt Thuận (Vũ Thư) không cần phải tìm cách tăng cân bởi chị vốn là trung đội trưởng dân quân xã, sở hữu chiều cao lý tưởng 1,7m khi đang học cấp 3, được bà con trong làng gọi đùa là “hoa hậu”. Đến phòng khám tuyển sức khỏe chị đạt loại A1 luôn...

Đóng quân ở Tây Bắc, các chị lần lượt hành quân qua Hòa Bình, Sơn La, Lai Châu đến Điện Biên và vùng biên giới giáp nước bạn Lào. Khi mới đặt chân đến Tây Bắc, các chị được lớp đàn anh đi trước truyền cho câu ca “Nước Sơn La, ma Hòa Bình” để hiểu được nỗi vất vả, khó khăn của người lính đóng quân trong rừng sâu, nước độc. Khó khăn, gian khổ không làm các chị sờn lòng mà ngược lại càng thôi luyến thêm ý chí chiến đấu cho các nữ quân nhân. Những mái tóc đen dài của thiếu nữ chỉ sau một tuần tắm nước suối Sơn La bỗng rụng rụng trút như lá mùa thu. Lấy mặt nước suối làm gương soi, ai nấy đều giật mình khi thấy mái tóc đen dài chấm lưng thon không còn, đổi lại là gương mặt tái xanh vì “ngã nước”. Tóc rụng hết trợ cả da đầu khiến mọi người nhớ đến câu thơ trong bài thơ Tây Tiến của nhà thơ Quang Dũng: “Tây Tiến đoàn quân không mọc tóc...”. Sau thất bại mùa khô 1965 - 1966, giặc Mỹ huy động 6 tiểu đoàn chủ lực đánh

chiếm Nậm Bạc, căn cứ quân sự trọng yếu và là vùng đất có vị trí quan trọng thuộc tỉnh Luông Pha Bông ở Bắc Lào nhằm biến nơi đây thành căn cứ chiến lược của Mỹ ở Đông Dương. Nằm sâu trong vùng giải phóng của Lào, Nậm Bạc là phòng tuyến bảo vệ Luông Pha Bông, chiếm được Nậm Bạc giặc Mỹ tăng cường chi viện, mở rộng và phát triển vùng hoạt động của bọn phi nhảm thu hẹp vùng giải phóng thượng Lào của cách mạng Lào đồng thời uy hiếp hậu phương Tây Bắc của quân đội Việt Nam. Cuối năm 1967, tuy đã bị tiêu diệt một lực lượng quan trọng nhưng bọn phản động phá hoại Lào vẫn cố gắng tăng quân, biến Nậm Bạc thành khu vực phòng thủ mạnh với lực lượng chủ lực chiếm tới 1/3 lực lượng cơ động của chúng trên chiến trường Lào.

100 nữ quân nhân của Thái Bình được điều động về các đơn vị tham gia chiến đấu, nhiều chị được bổ sung cho các đơn vị làm nhiệm vụ quốc tế chiến đấu trên đất nước triệu voi. Chị Quán Thị Đóa và chị Hồ Thị Hoa nằm trong số nữ quân nhân sang Lào phục vụ chiến đấu. Hành quân vượt núi, băng rừng, các chị đặt chân đến Luông Pha Bông là tham gia chiến dịch ngay. Chị Đóa làm nhiệm vụ thông tin hữu tuyến, chị Hoa làm nhiệm vụ văn thư bảo mật. Mười lăm ngày đêm “quần nhau với giặc”, chiến dịch tiến công Nậm Bạc của liên quân Lào - Việt đã giành thắng lợi. Quân đội ta đã hoàn thành nhiệm vụ Quân ủy Trung ương giao, giải phóng hoàn toàn Nậm Bạc - Khăm Đeng, một khu vực rộng lớn với trên một vạn dân nổi liên vùng giải phóng bốn tỉnh Bắc Lào với vùng giải phóng sáu tỉnh thượng Lào thành một khu vực liên hoàn, giúp hậu phương cách mạng Lào thêm vững chắc.

Cựu chiến binh Quán Thị Đóa, nguyên Trung đội trưởng thông tin hữu tuyến, Quân khu Tây Bắc

Khoảng cuối năm 1966, Thái Bình mở một đợt tuyển quân đặc biệt, tuyển chọn 100 nữ quân nhân thuộc các huyện Đông Quan, Vũ Tiên, Thư Trì và thị xã Thái Bình biên

chế vào Quân khu Tây Bắc làm nhiệm vụ phục vụ chiến đấu. Những nữ quân nhân được tuyển chọn đều có chiều cao từ 1,6m trở lên. Vào quân ngũ, chị em chúng tôi được cử đi học các lớp báo vụ, thông tin, hậu cần, quân y... rồi được điều về các đơn vị quân đội. Kỷ niệm sâu sắc nhất của tôi là được chọn cử sang Lào tham gia chiến dịch Nậm Bạc. Sang chiến đấu ở nước bạn là một thử thách lớn đối với các chiến sĩ nữ chúng tôi nhưng chúng tôi đã vượt qua gian lao, cùng các bạn Lào chiến đấu và chiến thắng trở về.

Cựu chiến binh Nguyễn Thị Ngọt, nguyên chiến sĩ thông tin vô tuyến C2, D26, Quân khu Tây Bắc

Chúng tôi vinh dự được thay mặt cho hàng nghìn nữ thanh niên các huyện Đông Quan, Thư Trì, Vũ Tiên và thị xã Thái Bình đầu tiên đi bộ đội phục vụ chiến đấu ở các chiến trường

nóng bỏng. Chúng tôi cũng không thể quên được những kỷ niệm “tóc chị rụng dần, chân em lở loét mà lòng phơi phơi niềm tin ra trận” sát cánh cùng cánh mày râu. Chúng tôi trưởng thành trong quân ngũ, gian khổ và vô tư. Có chị là đài trưởng thông tin giỏi phụ trách mấy chiến trường C và K, có chị là báo vụ giỏi thi thố tài năng với nam giới... Nổi bật trong chiến dịch Nậm Bạc là gương chiến đấu của các chị: Quán Thị Đóa, Hồ Thị Hoa, Tô Thị Hạnh, Trần Thị Chúc, Phạm Thị Chiến... Chị Hồ Thị Hoa là văn thư bảo mật đã có hành động dũng cảm bảo vệ tài liệu quân sự bằng cách cho vào túi nilon quần chặt tài liệu quanh mình rồi nhảy xuống dòng nước xiết boi về phía Việt Nam, quyết không để tài liệu rơi vào tay bọn phi. Có chị còn theo đơn vị chiến đấu vào sâu trong Xiêng Khoảng, cánh đồng Chum...

Cựu chiến binh Hồ Thị Hoa, nguyên chiến sĩ văn thư bảo mật Tiểu đoàn 626, Đoàn 959, Quân khu Tây Bắc

Những địa danh gắn với những chiến công và kỷ niệm về một thời oanh liệt chiến đấu và phục vụ chiến đấu trên nước bạn Lào trong tâm khảm chúng tôi vẫn khắc ghi như sân bay Nậm Bạc, những khu phi Pa Mao và Phu Thoong Chòm Vãn, Giang Toi, Moốc Phúc, Ta Mao luôn làm cho chúng tôi tự hào về một thời liệt oanh chống Mỹ cứu nước. Giờ đã tuổi xế chiều nhưng các nữ cựu chiến binh chúng tôi vẫn giữ vững phẩm chất Bộ đội Cụ Hồ, giáo dục con cháu trưởng thành đồng thời thường xuyên thăm hỏi, động viên đồng đội.

CẦU BO QUA PHỐ

■ Ký của nhà văn VÕ BÁ CƯỜNG

Kỳ 2: Đệ Nhất phố

(tiếp theo kỳ trước)

Cầu Bo năm 1963.

Ngày 4/2/1895, Kinh lược sứ Bắc Kỳ sáp nhập làng Kỳ Bá và Bồ Xuyên (làng lúa, làng hoa) vào phủ Kiến Xương, lập thị xã Thái Bình. Ngày 20/1/1906, Thống sứ ra Nghị định hoạch định chu vi thị xã; ngày 20/10/1932 ra Nghị định điều chỉnh ba con đường cho thẳng phố Đệ Nhất nằm ở phía Bắc, người Tây gọi là Duyn-pic-kê, chạy qua cửa đền Mẫu, hay còn gọi là phố Mẫu (nay là phố Lê Lợi). Phố ấy nhiều cỏ cây, gió lá đầy về suy tư bởi đèn Mẫu lúc nào cũng hương khói mờ màng với tiếng đàn giọng hát. Phía Nam gọi là Đệ Nhị, Tây gọi là Ác-măng-rút-xô, có nhà Vọng Cung, nơi Nam Triều tế lễ vào các ngày sóc vọng. Cửa Vọng Cung có bụi tường vi, quanh năm hoa nở như những cụm mây màu hồng nhạt. Một vài gốc đào cuối tháng Giêng hoa chưa nở hết. Cây mơ đầu ngõ nhà Vọng quả non phơn phớt lông nhưng khiến mấy cô gái dùng dằng không muốn cất bước xa...

Phố Đông mơ mộng nằm từ đền Trần Lâm (sau dinh Công Sứ) ra bờ mương dài 300 mét, gọi là phố Đệ Tam. Ở đấy, cạnh bờ sông bán nhiều tre nứa, còn gọi là phố Giá Nứa. Đệ Tam, phố vắng người thưa...

Từ năm 1954, phố Đệ Nhất đổi thành phố Lê Lợi, Đệ Nhị đổi thành Tô Hiệu, Đệ Tam đổi thành Đệ Thám. Theo thông số về Thái Bình (1936), người Pháp khi mới lập tỉnh có 22 khẩu (kể cả vợ con), người Hoa đã có 251 khẩu, hầu hết ở phố Đệ Nhất, phố đó được mệnh danh là phố Khách. Phố Khách chạy từ cầu Bo cũ tới ngã tư gối đầu với phố Hai Bà, chỗ vườn hoa chèo.

Tòa sứ Pháp - Chánh sứ kho bạc - Lục Lộ - Sở Cấm - Nhà Doan - Nhà dây thép (Bưu điện) cũng nằm trên phố Lê Lợi. Người đi lễ vào đền hoặc ngồi hầu đồng, hát chầu văn, cầu phúc lộc thường ngâm ngợi câu thơ ai viết: "Mẫu ngồi gương mặt trầm tư thế/ Khắc khoải nghìn năm đến bây giờ". Ông Đào Huấn người Bồ Xuyên trông coi đền, con gái ông Huấn tên là Nga, ngày sóc vọng dẫn đầu đoàn lễ.

Phía tay trái đi từ cầu Bo vào là đền Tam Thánh, sau này cảnh sát Pháp chiếm giữ, rồi đến thời cách mạng công an ở. Trước cửa đền Mẫu và đền Tam Thánh, hàng ngày khách đến lễ thường gặp ông Đan, người Nam Định, đeo kính đen với cái tráp then son ta ngồi trên chiếc chiếu hoa, hai tay lần gở trên hai tờ giấy "tiên" (trang kim) xem bói.

Ông xem "trúng" lắm. Người xem ngày càng đông. Sau năm 1945, có anh cán bộ đảng mình cho bắt ông Đan vào nơi làm việc xem cho chính mình. Ông Đan nói: "Tôi xem cho ông nếu không đúng ông cho người bắt tôi vào trại giam. Nếu đúng, ông tính sao".

"Đồng chí" đó đồng ý. Ông Đan xem đi xem lại, quả quyết rằng: "Ông chết vào năm 49 tuổi. Chết không trọn vẹn". Người thị xã ngẫm lại, quả ông đó chết năm 49 tuổi và phải mổ vì bệnh tim. Phải nói ông

Đan là người biết trọng chữ tín, lại thật thà. Cái đó cũng từ văn hóa sống mà ra. Nghe chuyện ông Đan, thấy sự hiểu biết của mình bằng mắt muối còn sự chưa biết như trời sao mệnh mông...

* * *

Ba cửa hiệu buôn thuốc bắc Đức Mỹ - Đức Xương - Đức Hợp ở liền vách nhau. Chủ hiệu đều từ làng Đa Ngưu, Văn Giang, Hưng Yên chèo thuyền chạy lạt sang Thái Bình mở hiệu buôn thuốc sinh sống.

Những cửa hiệu lớn của người Tàu ở xen kẽ với các hiệu buôn lớn Tế Xương - Tiến Đức - Hàn Bản - Nghị Luận đều nằm trên phố Lê Lợi cùng với cửa hàng người Pháp Ba-rông (Baron) bán bia chai, nằm sát Trường Thành Chung - Trường Mẫu (Modele).

Theo cụ Đức Phúc, số nhà 527 phố Lý Bôn - con trai cả cụ Đức Mỹ người phố Lê Lợi, hồi nhà cụ chạy sang thị xã chưa có mấy người. Dân chủ yếu là người Tàu chạy loạn. Đất rộng, ai muốn ở đâu cắm cọc chằng dây dựng nhà mà ở, không phải tranh đoạt đất đai của nhau. Đất là thứ vô chủ, ai thích thế nào tùy ý. Dân Tàu đặt đòn gánh lên vai, hoặc bỏ đòn gánh xuống đều tìm cách mở hiệu. Vốn to sạp to, vốn nhỏ sạp nhỏ, không vốn đi bán hàng rong như pháo sáng, ô mai, nước thạch gừng, kẹo... Có anh chỉ vài trăm hạt lạc rang, vài gói ô mai cũng mở cửa hàng hoặc khoác đi rong trên phố. Họ thạo việc, không chịu ngồi yên nên chỗ anh Tàu ở bao giờ cũng đông vui sầm uất, nhiều tiếng cười nói, đèn đuốc dập dìu.

Người ta nhớ, phía tay phải phố Lê Lợi có nhà buôn Quảng Nghĩa Hòa - nhà buôn Hậu Hưng - nhà Di Hưng Long (bán tạp hóa) - nhà Hiền Kí - hiệu Phúc Kiến - hiệu Kì Xung Cư (hay gọi tầu lầu) - hiệu Vạn Phát Tường. Chỗ giáp đầu truyền hình có nhà Tống Sáng buôn rượu rồi đến nhà tiệc Tàu. Trong phố có bà Dân Tàu ăn chơi nổi tiếng. Kế bên nhà Chấn Sinh Đường chuyên bán thuốc bắc, hiệu Cát Tường

chuyên bán vải. Hiệu Lim Tan (người Phúc Kiến) bán đồ hộp, rượu tây. Hiệu Vạn Phát Tường chuyên làm bánh trung thu, nặn lợn bột nướng, kết đèn kéo quân.

Hàng của Vạn Phát Tường nổi tiếng, lan sang cả Nam Định, người ta biết đến ông Vạn Phát Tường đầu phải là môi lưỡi chào mời. Ông không mang thân xác của mình ra giễu cợt bằng sự giả dối với đời. Tiếng nói chất lượng là hàng hiệu. Ông Tường chết, bà vợ một tay chèo chống vẫn giữ được gia sản kèch sù cho tới lúc rời khỏi Thái Bình.

Mấy anh "Tàu vô sản" nghèo nhảy ra làm nghề phu kéo xe, nổi tiếng là Thọ Tàu, tính nết hiền lành, chăm chỉ, biết chăm lo cái đệm cho khách mỗi khi họ ngồi lên xe mình. Đệm dù có rách đôi ba miếng nhưng lúc nào cũng sạch, không hạt bụi.

Anh Phốc Tàu ở cuối đường làm thủ môn bóng đá, các cuộc đấu ít khi anh để mất lưới.

Dân cư phố Đệ Nhất thường nhắc đến Tống Sáng. Ông ta từ Đống Năm chạy về mở cửa hàng rượu, hai vợ chồng đều trẻ đẹp, nghe đâu ông là con nghiện nặng, cũng là tay chơi đáo đẽ. Căn nhà Tống Sáng nghe nói trước đẹp như cánh chim bay, sau này trở nên túng túng xập xệ, đứng chơ vơ trong gió như cái tổ quạ ở sát vườn hoa chèo.

Thuốc Tống Sáng dùng vào loại tốt của người Tây từ ngược chuyển về. Họ Tống lúc nào cũng cầm quạt thông thả dạo chơi trong vườn rộng, đầy cây xanh. Ông ta mặc áo "xường xám", đội mũ gấm đen, có quả bông đỏ trên chóp. Hàng ngày nắm tay vợ dắt vào thư phòng. Bà mặc quần thoa, áo đẹp, cổ đeo vòng bạc thường có con A Đẩu theo sau rập đầu nghe sai bảo. Cuộc sống sớm sớm hàn thực, tối tối nguyên tiêu, thoát cái đã bước vào cảnh khốn khó. Những năm gia cảnh tiêu điều, ông vẫn ăn mặc như thế nhưng cái áo đã đổi màu, da mặt Tống Sáng đâu còn là "Tống Sáng". Có mấy quả bầu nậm treo trên giàn ngoài sân,

cứ sáng ra lão cất xuống sai gia nhân cho vào nồi luộc, cả nhà xúm xít bốc chấm muối vừng ăn trừ bữa, không còn cánh tối tối đưa ông lên giường, cởi áo ngủ, không còn cảnh bà Tống sớm sai bày rượu và món canh nóng tự thân bà đi vào thư phòng lên tiếng mời ông.

Lúc còn máu mặt, lão nằm kéo thuốc, chuột từ góc nhà chạy ra ngửi mùi thuốc rồi quen, chuột cũng nghiện. Có lúc nó tìm cách rúc vào người lão kêu rình rích, đuổi không chạy. Lão bảo vợ con: "Chuột cười ta đấy!". Trong nhà lão nuôi con sấu cá bạc má, cổ dài, mỏ nhọn. Họ Tống làm dáng cho con sấu bằng sợi dây vải lạnh đỏ buộc ở cổ. Loại chim này mỗi vùng miền có tên gọi riêng, có nơi còn gọi là con cốc, "cốc mò cò ăn".

Nhiều thuyền chài cũng nuôi sấu cá, nó là con vật gần gũi, trung thành với chủ. Chủ đi trước, với đôi chân cao ngẩng "tớ" dò dẫm theo sau. Chủ ngồi ăn cơm, "tớ" ngồi cạnh đớp ruồi. Ở Bến En (Thanh Hóa) hiện nay còn vài con sấu cá được vợ chồng lão chài nuôi cẩn thận.

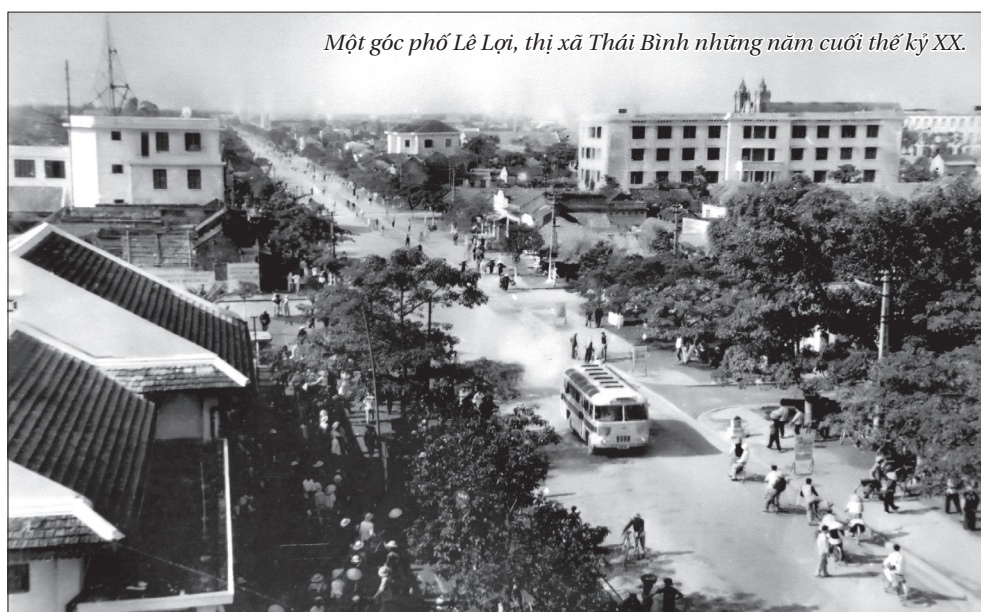
Có người kể sông Ly thuộc Quế Lâm, Trung Quốc cũng có loại chim bắt cá. Nó chẳng khác gì sấu cá bên ta. Khi bắt được cá dưới sông nó không ăn. Chim bay lên đậu trên cành cây ngân hạnh, nhả cá xuống cho người đi qua. Ai nhặt được con cá đó coi là điều may mắn, gặp khách sang trọng nầu cá đãi đàng. Nên tài tử giai nhân các nơi đến đều muốn về Quế Lâm, mong được ăn cá sông Ly. Một lần được làm người sang trọng.

Sấu cá bao giờ cũng ở đầu thuyền, phóng mắt xuống nước sâu một vài mét. Khi phát hiện mồi nó như con cá lao xuống dùng mỏ cặp cá bay lên. Con nhỏ ăn ngay, con lớn mang về cho chủ bởi trong cổ sấu cá có chiếc xương vòng tròn nên không nuốt được cá lớn. Loài chim này thường ở đầm hoang kiếm sống, khi bắt được cá to thường nhường cho bác cò trắng nên mới có câu ca trên để người đời nói về sự bất công trong xã hội.

Sấu cá Tống Sáng nuôi to con, màu đen, bạc má, chẳng bao giờ xa chủ. Nhiều bữa đồ đánh nhắm của Tống Sáng do sấu cá mò về, có hôm miệng sấu cá cặp cá bay tới đầu sân, con mèo định "cướp" nó liền vọt lên ngọn cây đậu chờ Tống Sáng bước ra sân mới sà xuống nhả cá cho chủ.

Đầm lầy chung quanh thị xã vô chủ, cá tôm nhiều vô kể. Sáng nào sấu cá cũng đi kiếm mồi sớm, gần trưa mới bay về. Ngày ngày sấu cá lần mò chăm chỉ như thế. Chẳng biết tại sao? Sau này sấu cá không kiếm được mồi, họ Tống tức giận đuổi đi, cũng không dám ra tay đập nó. Chủ tớ chia tay nhau trong cảnh bản hàn. Đi nhưng vẫn nhớ mùi thuốc, có sáng nhớ chủ bay về đậu trên ngọn cây thâu đầu trước ngõ. Tống Sáng sai con vác sào đập đuổi. Sấu cá giận bỏ đi hẳn...

(còn nữa)

Một góc phố Lê Lợi, thị xã Thái Bình những năm cuối thế kỷ XX.

Một số hình ảnh Đại hội thể dục thể thao huyện Kiến Xương lần thứ VIII

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Trong tuần, Báo Thái Bình nhận được gần 40 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Lĩnh vực kinh tế có các tin, bài phản ánh tiến độ thu hoạch lúa mùa, những vấn đề đặt ra đối với cây màu vụ đông và chăn nuôi. Theo tin của cộng tác viên Vũ Đông, huyện Kiến Xương năng suất lúa mùa ước đạt 45,61 tạ/ha. Cộng tác viên Đỗ Hà đã tổng hợp, khai thác thực tế và phỏng vấn nhiều nhân vật để thực hiện phóng sự sinh động, nổi cộm trong mùa gặt qua bài viết: Tiên Hải - máy gặt xuống đồng và cuộc chiến giành địa bàn: "...Tại các địa phương khác trên địa bàn huyện Tiên Hải tuy không xảy ra các vụ việc phức tạp nhưng việc phân chia lãnh thổ của các chủ máy gặt vẫn ngấm ngấm diễn ra... Và sau "cuộc chiến địa bàn" là "cuộc chiến giá cả" khi mỗi nơi thu một kiểu, mỗi máy thu một mức". Trước thực trạng đó, thực hiện chỉ đạo của UBND huyện: "...Điều dễ thấy nhất trong điều tiết máy gặt vụ mùa này ở Tiên Hải là công khai số lượng, giá cả, công khai phân vùng và mang tính chia sẻ khó khăn với bà con nông dân. Bà con nông dân phấn khởi với những quy định mới, cách làm mới".

Với bài viết ngắn gọn 540 chữ, 2 phỏng vấn, nhiều ảnh minh họa, cộng tác viên Vũ Trung phản ánh vấn đề được nhiều gia đình quan tâm hàng ngày, đó là "Vũ Thư - rau xanh khan hiếm, tăng giá": "...Vũ Thư hiện có khoảng trên 800ha rau màu, trong đợt mưa lớn vừa qua hầu hết diện tích rau màu tại địa phương đều bị ngập úng, hư hại. Để có nguồn rau cung ứng ra thị trường sẽ phải mất thêm một thời gian dài". Để giải quyết vấn đề, theo tác giả: "Tránh tình trạng lợi dụng mưa úng đẩy giá thực phẩm lên cao, các ngành chức năng, địa phương cần có giải pháp hữu hiệu bảo đảm đủ nguồn cung những mặt hàng trọng yếu, không để xảy ra tình trạng thiếu nguồn hàng nhằm bình ổn giá".

Tuy nhiên, nếu bài có thêm phỏng vấn, khai thác ý kiến của người nội trợ lo ngại trước tình trạng rau đắt, rau hiếm, một bộ phận người sản xuất chạy theo lợi nhuận sử dụng các chế phẩm kích thích, đưa ra thị trường rau bẩn, rau nhiễm hóa chất... thì bài viết sẽ thuyết phục hơn. Ngoài ra còn có các tin: Hồng Phong (Vũ Thư) - hơn 80 tấn cá lồng bị chết do lú; Quý Tín dụng nhân dân xã Thống Nhất (Hưng Hà) đầu tư cho chăn nuôi trên 14 tỷ đồng...

Lĩnh vực quốc phòng - an ninh, nổi bật có các tin, bài: Kỷ niệm 87 năm ngày thành lập Hội Liên hiệp Phụ nữ Việt Nam (20/10/1930 - 20/10/2017), Hội Phụ nữ Công an tỉnh tổ chức hội thi cắm hoa nghệ thuật; Tiên Hải triển khai kế hoạch chuyển hóa địa bàn trọng điểm phức tạp về trật tự an toàn xã hội năm 2017 - 2018. Cộng tác viên Bình Vân viết về vụ án cô giáo mầm non Lại Thị Thắm tự khoe mình có rất nhiều mối quan hệ quen biết để chạy việc và chạy chế độ, chính sách lừa của rất nhiều người trên địa bàn các huyện Đông Hưng, Hưng Hà, thậm chí của cả người nhà ở tỉnh ngoài với số tiền đến nay theo tài liệu của cơ quan an ninh điều tra là 592 triệu đồng. Bài: "Đặt niềm tin vào kẻ lừa đảo" cảnh báo người dân trong việc cảnh giác với loại tội phạm lừa đảo chiếm đoạt tài sản dưới hình thức hứa hẹn xin việc làm, chạy chế độ, chính sách đang có dấu hiệu gia tăng trong thời gian gần đây.

Lĩnh vực văn hóa - xã hội tuần này, cộng tác viên Anh Tú có bài: "Độc đáo chương trình dành cho phái đẹp" ghi nhận thành công của chương trình giao lưu văn hóa văn nghệ "Văn hóa làng" của Hội Liên hiệp Phụ nữ xã Thái Phương, huyện Hưng Hà.

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothai binh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

HỘI NGHỊ TRỰC TUYẾN...

(Tiếp theo trang 1)

bảo vệ hạ tầng giao thông được quan tâm; công tác đăng kiểm, quản lý phương tiện giao thông cơ giới ngày càng chặt chẽ, minh bạch... Về nhiệm vụ trọng tâm quý IV/2017, đồng chí Trương Hòa Bình yêu cầu Bộ Giao thông Vận tải tập trung triển khai bảo đảm tiến độ, chất lượng các dự án giao thông, đặc biệt chú trọng các dự án trọng điểm như dự án đường sắt trên cao, đường cao tốc Bắc Giang - Lạng Sơn, mở rộng cảng hàng không quốc tế Tân Sơn Nhất; tăng cường rà soát, xử lý các điểm đen, điểm tiềm ẩn mất ATGT trên hệ thống quốc lộ; tiếp tục kiểm tra việc thực hiện các quy định của pháp luật về bảo đảm trật tự ATGT đối với các đơn vị kinh doanh vận tải, trước hết là các đơn vị kinh doanh vận tải hành khách bằng ô tô và phương tiện thủy nội địa... Các địa phương tăng cường kiểm tra, siết chặt kỷ cương công tác đào tạo, sát hạch, cấp giấy phép lái xe; công an các tỉnh, thành phố tăng cường tuần tra, kiểm soát, xử lý vi phạm về trật tự ATGT theo chỉ đạo của Bộ Công an, Cục Cảnh sát giao thông; UBND các cấp tiếp tục triển khai kế hoạch lập lại trật tự giao thông đô thị; thống kê và có phương án quản lý, sử dụng vỉa hè bảo đảm quyền ưu tiên dành cho người đi bộ; tổ chức quản lý hiệu quả phần vỉa hè, lòng đường sử dụng để trông giữ xe, kinh doanh, bảo đảm trật tự ATGT...